

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.15. Patrimonium Ecclesiæ Romanæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VI. te, ut postquam Hilarius Chartularius no-
A.C. 501 ster ad te pervenerit, Concilium gene-
le convocet, in quo Causa hæc exami-
subjiciatur, & si factum testimoniis fu-
rit probatum, Maximianus omnino de-
ponatur.

Id quoque ad nos refertur, Donatistaru
 rum Hæresin in dies dilatari, eosque,
 pecunias dent, obtinere licentiam magna
 Catholicorum numerum rebaptizandi.
 Quam grave hoc malum sit, & quantum
 peccemus, si nos Pastores non tantum gre-
 gem Christi non augeamus, sed etiam
 lupis rapacibus aperte invadi toleremus,
 utique intelligis. Dominicus Episcopus
 Carthaginensis data ad S. Gregorium e-
 pistola, eidem Ordinationis honorem
 gratulabatur, petebatque, ut sua Privilegia
 confirmaret. S. Gregorius respondit: *scis*
velim, Nos, sicut nostra tuemur, etiam
juscunq̄ue alterius Ecclesiæ jura defendere.

§. XV.

Patrimonium Ecclesiæ Romanæ.

1. epist. 70. *7. ep. 17. 18.* *19. 20. 21.* **E**cclēsia Romana multa possidebat latē
 fundia, quo Curatores mittebantur
 qui ante Corpus S. Petri, priusquam
 Munus subirent, Fidem dabant. For-
 mulam, in quam jurabant, inter Epi-
 stolas S. Gregorii habemus. Papa simul
 illorum Fundorum incolis mandatum mit-
 tebat, ut Curatori obedientiam præsta-
 rent.

rent, & Præfecto aliisque Ministris pu- Sæculum VI.
 blicis, ut eum tuerentur. Quandoque A. C. 591.
 Defensor, quandoque Subdiaconus mit-
 tebatur. Ejusmodi Patrimonia Ecclesiæ
 Romanæ etiam in Africa erant, quæ Gen-
 nadius Exarchus tam sollicitè curaverat,
 ut etiam illis terris, in quibus deerant,
 Colonos immitteret. Hinc S. Gregorius
 data ad eum epistola, quam idem Hila- I. epist. 73.
 rius Chartularius detulit, pro obsequiis
 gratias agit, & Hilarium ipsius Patroci-
 nio commendat. Chartularii ab initio
 fuere Episcopo a Secretis & Chartarum
 Custodes; tunc vero in Provinciis, quo Cang. Gloss.
 mittebantur, aliqua Jurisdictione gau-
 debant. S. Gregorius eundem in mo- I. epist. 3.
 dum Paulo Scholastico Siciliae Prætori
 commendavit Petrum Subdiaconum,
 quem, ut Ecclesiæ Romanæ Patrimonio
 præffet, illo mittebat; erat autem Sa-
 cræ Sedis Patrimonium in illa Insula am-
 plissimum, quod ex litteris ad eundem
 Petrum & Defensorem Romanum datis
 dispicitur. Id quoque Petrus in man- I. epist. 1.
 datis habebat, ut in Sicilia Vicarius Pa-
 pæ esset, & interesset Concilio, quod
 ut Episcopi singulis annis celebrarent,
 Papa hortatur. Abbas aliquis Panormi- I. epist. 9.
 tanus querelam attulit, quod coloni ad
 Ecclesiam Romanam pertinentis prædii
 adjacentem sui Monasterii fundum occu-
 pare vellent. S. Gregorius data epistola

Sæculum VI. Subdiacono præcepit, ut in ipsum locum
 A. C. 591. se conferret, & ab omni petitione abstinere, si Monasterium Possessionem quæ tam quadraginta annorum demonstraret.

Cum Petrusprehendisset, in administrandis Bonis Ecclesiæ in Sicilia sicut multos abusus irrepsisse, amplissimum Commentarium misit ad Papam, quæ omnia dubia & difficultates propositæ
 I. epist. 42. accurate solvit. *Ex relatis videmus, requirit, quod agricolis, Ecclesiæ subditis, in tempore ubertatis pretium frumentum*

Patrimonium *minuatur; volumus autem, ut semper Ecclesiæ Romanæ. vulgare pretium omnibus annis ipsis reddatur. Nolumus etiam, ut damnum frumenti, quod naufragio perierit, agricolæ ferre cogantur. Sed curæ tibi sit, ut annona opportuno tempore in Italiam devehatur. Contra æquitatem pugnat, ut frumentum in majore mensura pendatur, quam illa, qua in horrea Ecclesiæ inferatur. Prohibemus etiam, ne Locatores ultra id, quod ex contractu tenentur, quidquam dare compellantur, & rescindimus omnes exactiones sordidas, si pensionem pro singulorum facultatibus a te ratiunculam excedant. Ne vero post obitum nostrum novis oneribus vexari possint, volumus, ut ipsis ceterogaphum tradas, in quo pensio singulis imposita determinetur. Volumus autem, ut lucrum, quo Patrimonii Rector ex illis exactionibus fruebat*
 tur,

tur, tu ex ipsa pensione percipias. In primis cura diligenter, ne dum a Loca- Sæculum VI.
A.C. 591.
toribus tributum recipitur, falsa pondera adhibeantur, quod non nunquam fieri Subdiaconus Servus - Dei asserit se deprehendisse. Jube vetera confringi, & nova suggere.

Præterea comperimus, Colonos nostros ob solutionem primæ partis Pensionis debitæ vexari, cum enim illo tempore fructus necdum vendiderint, pecunias mutuas accipere & usuras dare coguntur. Hinc jubemus, ut ex ærario Ecclesiæ ipsis des, quantum ab exteris accepturi erant, illudque paulatim, prout reddere poterunt, ab ipsis recipias, ne annonæ, quæ ipsis ad pendendum Domino suo debitum suffecisset, si urgentibus Exactoribus eam vili pretio vendere cogantur, deinde non sufficiat.

Illud quoque cognovimus, nimium exigi a Colonis, dum nuptias ineunt. Volumus, ut exactio ista unum Solidum aureum non excedat, si divites nubant, & minus exigatur, si pauperes. Nec istud lucellum nobis sed Locatori cedat. Istud tributi genus more Dominorum Laicorum ab agricolis quasi semi-servis petebatur. Generatim Summus Pontifex S. Gregorii hanc Petro tradit Regulam: nolumus, ut Ecclesiæ ærarium sordido lucro inquinetur. In reliqua hujus epistolæ parte plures ejusmodi Regulæ præscribuntur, unde videmus,

Sæculum VI. demus, quam sollicitus de rebus singulis S. Gregorius Papa fuerit, cui in hoc per Ecclesiæ Romanæ Regimen, & curam omnium Ecclesiarum in Italia, atque Ecclesiæ Universalis incumberebat; sed multum laborem Summo Pontifice indignum existimabat, quo Patrimonia Ecclesiæ in optimo statu conservarentur, & in primis Sanctæ Justitiæ Leges observarentur.

12. epist. 30. Eadem sollicitudo minimorum apparet ex alia epistola, quam S. Gregorius ad eundem Petrum post annos duos nempe anno 593. dedit, cum ille Romam rediturus esset. In ea inter alia dicit: *offer nobis pensiones nonæ & decimæ Institutionis & omnes rationes* (duæ istæ Institutiones annos 591. & 592. indicant) tum ipse relinquit arbitrio, ut illos, quos videbitur, diversis Patrimoniis se absente præponat. Erant hi Defensores, quibus Rector adjutoribus utebatur. Monet, ut locorum Præfectis pro more bona distribuat, & addit: *id facias per manus illorum, quos pro te Vicarios vel quis, ut Præfectorum Benevolentia concilietur.* Et deinde: *Si aliquos Liberos timentes Deum noveris, quos temporaria initiari oporteat, ut sub Rectore Patrimoni Curatores sint, rem maxime approbo.* Inde videmus, ad hanc Administrationem solos Clericos fuisse admotos sed

sed Clericos minores, quorum Præpositus Subdiaconus esset. In fine S. Gregorius subjungit: *misiſti mihi equum reſtitantem, & afinos quinque bonos. Equum hunc conſcendere non poſſum, quia reſtitat, ſed nec afinos, quia afini ſunt. Si vis rei noſtræ domesticæ conſulere, mitte talia, quæ nobis conveniunt, & quibus uti poſſimus.* Ex his verbis pronum eſt judicare, magna ſtabula S. Gregorio non fuiſſe.

§. XVI.

S. Gregorii Largas.

Sanctus Gregorius Magnus ingentes Eccleſiæ redditus, quos maxima diligentia conſervabat, non minore Sapientia & Charitate elargiebatur. Cum S. Gelasium Papam in omnibus imitandum ſibi propoſuiſſet, Syllabum omnium Patrimoniorum Eccleſiæ ab ipſo conſectum inſpiciebat, & quanti, ſi cum parata pecunia conferrentur, æſtimari poſſent, penſabat; tum illos redditus in omnes Clericos, Familiares ſuos, Monasteria, Eccleſias, Cœmeteria, Diaconias, Civitatis Romanæ & Viciniæ Hoſpita munifice ſpergebat. Quantum ſingulis hominum Ordinibus tribuendum eſſet, quatuor anni temporibus, ad Feſta Paſchalia, ad Feſtum S. Petri, S. Andreæ, & in Die Ordinationis ſuæ in Tabulis

Joan. Diac.
II. c. 24.

anno-